

twee werelden

Everybody want happy

E

Een Nederlands sprekende, grijze dame komt ons tegemoet en vraagt of we voor Ratoe Bagus komen. 'Nee, we zijn hier toevallig', leg ik uit. 'Niemand komt hier bij toeval', verzekert ze ons. 'U moet zijn aangetrokken door de enorme energie van Ratoe Bagus.'

Wij zijn echter alleen maar verdwaald op Bali en onze chauffeur is bij een groot huis gestopt om de weg te vragen. Het lijkt of we zodoende bij een sekte of commune zijn terechtgekomen. En wie noemt zich in hemelsnaam Ratoe Bagus, de 'goede vorst'?

Een vriendelijke man zal het ons uitleggen. Hier komen mensen om driemaal daags twee uur lang te shaken om de verbinding tussen geest en lichaam te herstellen. Bio-energetische meditatie, zoals Ratoe Bagus dat heeft geleerd door zelf een jaar lang op de grote vulkaan – de Gunung Agung – te mediteren.

In de verte bespeurt onze begeleider de zelfge-kroonde koning, die geheel in wit gekleed is, rent ernaartoe en stelt ons voor. Wat is dat shaken precies, willen we van hem weten. Ratoe Bagus zal het ons tonen en pakt de vriendelijke man bij de hand. Deze springt plotseling met een gelukzalige gelaatsuitdrukking op en neer. Dan blaast Ratoe Bagus in de richting van de man die daarop vijftien meter achteruit huppelt en bijna zijn evenwicht verliest. 'Zag je dat?' roept deze enthousiast. 'Ratoe Bagus blies me gewoon weg.'

Onze nieuwsgierigheid is inmiddels gewekt. We laten ons daarom door de goede koning meenemen naar een sessie waar een groepje Balinezen les krijgt over ethiek. Ratoe Bagus begint speciaal

voor ons in het Engels.

Natuurlijk beheerst hij die taal niet zo goed als die van hemzelf en komt de boodschap er wat onbeholpen uit. 'Purpose of life? Everybody want happy.' En hij heeft helemaal gelijk.

Tot zijn volgelingen roept hij:

'Laugh!' Onmiddellijk wordt er luid gelachen, met hysterische uithalen. Het klinkt enigszins beangstigend. Dan maakt de vorst een handgebaar, en het lachen stopt.

We zijn nieuwsgierig naar de motivatie van mensen om van ver weg hier zes uur per dag te komen springen. 'Pas was hier iemand met prostaatkanker', geeft onze begeleider ten voorbeeld.

Ivan Wolffers is arts en patiënt.

beeld: De Beeldredactie,
Erik van 't Woud

Zou ik ook moeten shaken, kijkend naar een afbeelding van Ratoe Bagus?

'Door het shaken is hij er helemaal van genezen. Toen hij weer thuis was en naar het ziekenhuis ging, konden ze niets meer vinden.'

Ik moet bekennen dat, hoe sceptisch ik ook van aard ben, er elke keer als ik iets dergelijks hoor toch een beetje hoop in me opvlamt. Zou ik ook moeten shaken, daarbij mijn ogen richtend op een afbeelding van Ratoe Bagus? Onmiddellijk beseef ik dat het mijn weg niet is.

Als we vertrekken krijgen we twee boeken mee. In een daarvan staat waar Ratoe Bagoes nog geld voor nodig heeft. Hij wil een kliniek opzetten voor mensen met ernstige ziektes. Via de bio-energetische meditatie kunnen mensen hier leren hun ziekte te vergeten en aandacht te besteden aan de gelukkige tijden in hun leven, zodat ze zich beter voorbereiden op de dood, en op het moment van hun sterven het licht zien en het volgen.

Daarvoor vind ik het voor mijzelf nog te vroeg. Maar als ik zou moeten kiezen tussen over een paar jaar in Nederland met een luier om in een ziekenhuisbed liggen wachten tot het licht uit gaat of hier tussen de rijstvelden met elke dag Indonesisch eten wachten tot het aan gaat, dan weet ik het nog niet zo net.

Zolang ik maar niet hoeft te huppelen of te lachen als ik daar geen zin in heb. Het is vast geen toeval dat ik dat van mijn toevallige bezoek aan de goede vorst begrepen heb.